

Verslag van boekbespreking leeskring "De Omslag" op 26 augustus 2014

Gelezen: Bittere bloemen van Jeroen Brouwers

Aanwezig: Ria, Marné, Wil, Annelies, Ariana, Thea, Gerda, Janny

Wat vonden we ervan:

- Nelleke: Geweldig boek, filmscenario-achtig. [Nelleke kwam even langs het boek terug brengen]
- Marné: Hoe kom ik door dat boek heen. Later bleek het toch wel mooi te zijn.
- Wil: Heel goed boek. Fijne korte hoofdstukken. Moeilijke figuur de heer Hammer.
- Annelies: Mooi boek. Laat goed zien hoe het met de ouderdom gaat. Die man alleen op die boot is niet handig.
- Ariana: Reëel verhaal. Eindeloze uitweidingen niet boeiend.
- Thea: Boeide niet zo. Had het misschien nog eens moeten lezen.
- Gerda: Hartstikke mooi boek, heel knap geschreven. Had het al eens gelezen.
- Janny: Langdradig verhaal, boeide niet, wel mooi geschreven.
- Ria: In eerste instantie: een geweldig boek met prachtige volzinnen. Een oude man die geen toekomst heeft. Hij leeft in het heden maar beleeft in gedachten het verleden met zijn ingebeelde liefde.

Over de schrijver:

Jeroen Brouwers werd geboren op 30 april 1940 in Batavia, de hoofdstad van het toenmalig Nederlands Oost Indië. (Thans Djakarta Indonesië). Zijn vader werkte als boekhouder bij een architectenbureau. Zijn moeder was een dochter van componist-dirigent Leo van Maaren. Door de Japanse bezetting belandde Jeroen Brouwer met zijn zusje, moeder en grootmoeder in het interneringskamp Kramat. Zijn vader werd overgebracht naar een krijgsgevangenenkamp in de buurt van Tokio.

Na de oorlog werd het gezin herenigd en naar Nederland gerepatrieerd. Tot 1950 woonde Brouwers bij zijn ouders. Daarna werd hij op diverse rooms-katholieke internaten ondergebracht. Hij zou een onhandelbaar kind zijn, dat na de vrijheid van Indië niet kon wennen aan het Hollandse keurslijf.

Na zijn militaire dienst ging hij werken als journalist voor het dagblad De Gelderlander en het tijdschrift Romance. In 1964 vestigde hij zich in Brussel waar hij ging werken als redactiesecretaris bij de uitgeverij Manteau. Na veel onenigheid met de directeur heeft hij in 1967 zijn ontslag genomen en is naar Nederland terug gekeerd, om zich geheel aan de literatuur te wijden.

Hij ging op een woonboot in Uitgeest wonen en enige jaren later vertrok hij weer naar België waar hij zich vestigde in Zutendaal.

Brouwers was drie keer getrouwd en heeft twee zoons en een dochter.

In 1992 werd Brouwers opgenomen in de Orde van de Vlaamse Leeuw en is sinds 1993 Ridder in de Belgische Kroonrede.

Enkele bekende werken van Jeroen Brouwers:

- Bezonken rood (1995)
- Geheime kamers (2001)
- Bittere bloemen (2011)

Korte inhoud van het boek:

Op advies van zijn dochter Eva maakt de 81-jarige Julius Hammer tegen zijn zin een cruise over de Middellandse Zee met het schip Carta Mundi. Hammer was jurist, politicus en schrijver en heeft 6 maanden voor zijn cruise een herseninfarct gehad. In zijn kajuit werkt hij aan een laatste essay, op zoek naar het eigenlijke. De essentie van dit essay: alle associaties gecomprimeerd tot de essentie, dat is het eigenlijke.

Aan boord ontmoet hij Pearlaine, een vroegere leerling van hem. Zij is zijn grote onbereikbare (ingebeelde) liefde. Ze is nu 36 jaar en werkt op het schip als entertainster en voorspelt met haar Tarotkaarten de toekomst voor de toeristen.

Het schip komt op een dag aan in Corsica en Hammer gaat aan wal om sigaren te kopen. Hij wordt bevangen door de hitte en zakt in elkaar. Toevallig komt Pearlaine langs op haar Vespa en ziet hem liggen. Ze helpt hem overeind en probeert zijn kleding te fatsoeneren. Op zoek naar vrienden van haar, neemt ze Hammer mee achter op haar Vespa. Hij slaat zijn armen om haar middel en voelt zich jong en gelukkig. Eens zag hij in een museum in Gotha een portretje van Lucas Cranach, waarop een meisje met een orchidee stond afgebeeld. Dat was voor hem het beeld van Pearlaine, het droombeeld waarop hij verliefd was geraakt. Ze arriveren op een filmlocatie waar hij een hoogbejaarde Scandinavische acteur ontmoet waarmee hij wat gaat drinken. Pearlaine ziet hij nergens meer.

Enige tijd later gaat hij op zoek naar haar en ziet haar met een andere vrouw het liefdesspel spelen. Hammer is geheel ontgoocheld en beseft dat 'Leentje' lesbisch is. Met een taxi gaat hij terug naar de Carta Mundi. 's Avonds gaat hij naar het dek waar het zwembad is, hij voelt zich nog steeds niet goed en als alles om hem heen begint te draaien, valt hij in het zwembad en sterft door verdrinking.

Janny